Vuosikirja 2015

SUOMEN GOLFHISTORIALLINEN SEURA RY
Perustettu 2007

Hallitus 2014

Puheenjohtaja:	Lassi Tilander
Varapuheenjohtaja:	Mika Hjorth
Sihteeri:	Antti Paatola
Rahastonhoitaja:	Mika Hjorth
Kilpailut:	Jussi Markkanen
Vuosikirja:	Risto Lehtinen
Mitalit:	Jussi Holmalahti
Tilintarkastaja:	Jouni Laine
Varatilintarkastaja:	Jussi Johansson

Toimikunnat

Hikkoripelitoimikunta:	Antti Paatola
Historia/Keräilytoimikunta:	Mika Hjorth

Seuran jäsenmäärä on 84 (1.4.2015)

Toimikuntien toiminta-alueista kiinnostuneita jäseniä pyydetään ottamaan yhteyttä toimikunnista vastaaviin henkilöihin.

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan tervehdys 3
Hikkorigolf kausi 2014 4
Kuvia Devonista keväällä 2015 11
Juhlivat klubit 2015 14
Hikkoritapahtumat kaudella 2015 15
Hikkori SM 2015 informaatio 18
Hikkori reikäpeli 2015 informaatio 19
Vierailu Saksan Golfmuseossa 21
Suur-Helsingin Golfin tie suurseuraksi 24
John MacDermottin erikoinen tapaus 28
Tali – Tukholma seuraottelu 32
Pois sannasta eli hiekkamailojen lyhyt historia 34
Kauden 2014 tulokset 39
Tiedotuksia 40
SGHS Liittymislomake 42
Jäsenluettelo 43

ISSN 1797-3570
Taitto ja paino TpT-Print Oy, Helsinki 2015

Kannen kuva: Risto Lehtinen.
Dunbar GC.

Seuran tarkoitus

- edistää ja tukea golfin historian harrastusta
- edistää golfmuseon perustamista Suomeen
- toimia golfiin liittyvän keräilyn edistämiseksi
- edistää historiallisilla välineillä tapahtuvaa golfin pelaamista

Perinteellisen golfin ystävänä en voi kuin hämmästellä sitä kun lajista yritetään lähes raivoisasti tehdä aina vaan anteeksi antavampaa ja kivempaa. Vanha perussääntö, ”pelaa pallo paikaltaan ja kenttä sellaisena kuin se eteesi avautuu” ei ole pitänyt paikkaansa enää vuosikausiin. Eri toureilla ollaan nyttemmin sitä mieltä, että yleisö viihtyy paremmin tai seuraa pelejä tiiviimmin jos tulostaso on hyvä. ”Kansa rakastaa birkkuja” hokevat kaikki kilpailujohtajat. Kaikki mahdollinen sitten tehdäänkin tähän päämäärään pääsemiseksi. Melkein kaikissa eri tourien osakilpailussa pyritään takaamaan pelaajille täydelliset olosuhteet ja palloja droppaillaan tai jopa asetellaan melkein kaikissa tapauksissa, mutta onneksi ei sentään vuoden tärkeimmissä Majoreissa, (The Open, Masters ja U.S.Open) mutta niiden järjestelyistä vastaavatkin täysin eri tahot.

Meitä kaikkia hikkoripelaajia huvittavat myös mailanvalmistajien jatkuvat väitteet pitemmälle kantavista ja aina vaan anteeksiantavimmista mailoista. Ei tarvitse katsoa kuin yhtä lukua eli maan kaikkien pelaajien keskimääräistä tasoitusta - joka on jo vuosikaudet heilunut nipin napin 30 alapuolella - kun tajuaa moisten väitteiden huvittavuuden. Oman 54 -vuotta kestäneen urani aikana vain kaksi asiaa on välinepuolella muuttunut merkittävästi. Golfpallot ovat tulleet paremmiksi ja vanhan puu-ykkösen eli draiverin nuppi on kasvanut kooltaan nelinkertaiseksi, melkein puolilitraiseksi. Perinteinen draiveri oli sen verran vaativa maila, että se oli useimmissa bägeissä pelkästään koristeena, mutta tällä nykyisellä mötikällä ”mökin mummokin” pyyhkäisee pallonsa korkean tiin päältä kevyesti matkaan.

Pelasin kaukomailla erään pariskunnan kanssa kierroksen, jonka aikana he olivat koko ajan äskettäin hankkimansa etäisyysmittarin lumoissa. Kahdenkympin tasoituksella pelaava rouva tiukkasi, mittaria ranteessaan pitäneeltä mieheltään pituuksia milloin mistäkin kohtaa. Kerrankin hän pakotti miehensä ”kelloineen” vierelleen vain kuullakseen, että matkaa lipulle on 38 metriä. Uskon, että suurin osa hikkoripelaajista jakaa kanssani sen käsityksen, että tämän ikivanhan lajin taitamiseen kuuluu osana jäljellä olevan matkan silmämääräinen arviointi. En ole joukoissamme juurikaan etäisyysmittareita havainnut, mutta jos niin teen, en voi olla asialle hieman hymyilemästä.

Lassi Tilander

Hikkorikausi 2014

Kausi 2014 sujui hikkorigolfin osalta vanhan, hyväksi havaittun kaavan mukaan. Suomen mestaruudet ratkottiin Keimolassa, samoin maaottelu Ruotsia vastaan. Ulkomailla käytiin pelaamassa niin Skotlannissa kuin Ruotsissakin. Kauden uutuus oli yhden Finnish Hickory Tourin tapahtuman yhteydessä pelattu ammattilaisten oma hikkorikisa.

Hikkorigolffareita on näkynyt Suomen kentillä jo kymmenen vuotta. Aktiivien joukko on kasvanut muutamasta pelaajasta jo sadan pintaan. Muutamat pelaajat ovat siirtyneet pelaamaan ainoastaan hikkorimailoilla. Matkaa meillä kuitenkin vielä on esimerkiksi Ruotsin lukuihin, siellä pelaajamäärä on jo toisella tuhannella.

Suomen mestaruudet ja Ruotsi-ottelu ratkottiin heinäkuun alussa Keimolassa. Maaottelussa pelattiin totuttuun tapaan 27 reikää reikäpeliä. Pelimuotoina olivat Ryder Cup-tyylisesti fourball, foursome ja single. Tapansa mukaan ruotsalaiset eivät antaneet meille mitään mahdollisuuksia vaan hallitsivat ottelua selvällä erolla.

Vuosien saatossa Ruotsi on osoittanut maaotteluissa paremmuutensa. Vain kerran on Suomi onnistunut yllättämään Ruotsin ja kerran on pelattu tasan. Tälläkin kertaa Ruotsi otti ohjat heti alussa. Foursome-ottelut kääntyivät lopussa Ruotsille, samoin fourball-ottelut. Singeleissä ottelut olivat tasaisia, mutta Suomi ei kyennyt enää kaventamaan Ruotsin etumatkaa. Näin Ruotsi sai jälleen vuodeksi haltuunsa ottelun kiertopalkinnon, joka on siis viettänyt kaikki talvensa Ruotsissa ensimmäistä lukuun ottamatta.

Kirsi Ahlfors ja Jussi Holmalahti Luukissa.

Ensi vuonna maaottelu pelataan jälleen Ruotsissa. Pelikenttänä tulee olemaan Hulta Golf Club lähellä Göteborgia. Ottelu pelataan kesäkuun viimeisenä viikonloppuna.

Mestaruudet vieraille ja Keimolaan

Ruotsalaiset maaottelupelaajat osallistuivat myös hikkorigolfin avoimiin SM-kisoihin. Jaossa oli neljä mestaruutta kun miehet, naiset ja yli 60-vuotiaat seniorit ratkoivat omat mestaruutensa. Neljäs mestaruus on suomalaisten golfklubien välinen joukkuekilpailu. SM-kisoissa paremmuudesta kilpaili tällä kertaa kaksikymmentä pelaajaa.

Miesten mestaruus matkasi Ruotsiin kun siellä vaikuttava skotti David Kirkham löi tuloksen 77. Lähimmäksi häntä pääsi toinen ruotsalainen, Jörgen Isberg tuloksellaan 80 lyöntiä. Paras suomalainen oli kolmanneksi tullut Yyteri Golfia edustava Jussi Karttunen (86) ennen neljänneksi sijoittunutta Keimolan Mika Hjorthia (87).

Naisten mestaruus jäi kotikentälle. Keimolan Minna Jäppinen voitti tuloksella 93 lyöntiä. Kaksi lyöntiä enemmän kierrokseen käytti edellisvuoden mestari, Golf Talman Kirsi Ahlfors. Kolmantena oli Keimolan Virpi Puumalainen. Kisassa oli mukana kuusi naispelaajaa.

Senioreiden mestaruus ratkottiin nyt toista kertaa. Kisa oli tasainen, kärjessä olivat tuloksella 99 Keimolaa edustavat Erkki Rantanen ja Antti Paatola. Mestaruus ratkesi toisella uusintaväylällä missä Erkki Rantanen pelasi tarvittavan eron. Kolmas oli Talin Lassi Tilander vain lyönnin kärkikaksikolle hävinneenä. Seniorisarjassa oli mukana kahdeksan pelaajaa. Joukkuemestaruus matkasi jälleen Keimolaan.

Samassa yhteydessä ratkottiin tasoitusmestaruus, Finnish Hickory Open. Kisan historian ensimmäiseksi naisvoittajaksi pelasi Minna Jäppinen hienolla tuloksella 72 netto. Hänelle kaksi lyöntiä hävisi ja naisten kaksoisvoiton varmisti Suur-Helsingin Outi Hemmo. Vuoden 2015 mestaruudet ratkotaan Suur-Helsingin Golf Luukin kentällä heinäkuun alussa.

Maaottelun lisäksi kansainvälisen toiminnan puitteissa neljän palaajaa osallistui Ruotsin hikkorimestaruuskisaan joka tänä vuonna pelattiin Bro Bålstan kentällä lähellä Tukholmaa. Miesten sarjassa mukana olivat Aki Ahlfors, Risto Lehtinen ja Kari Puumalainen. Heistä Aki ja Kari pääsivät läpi cutista. Aki päätyi lopulta jatkoon päässeistä puolen välin paikkeille. Seniorisarjaan osallistui Antti Paatola ilman suurempaa menestystä. Toisin oli finaalipäivänä pelatussa tasoituskisassa, Svenska Hickorykannan. Sen Antti voitti selvästi ennen seuraaviksi sijoittuneita kahta brittiä.

Brå Bålsta viimeinen putti / Risto.

Autotyyliä Brå Bålsta.

Pyhiinvaellus Prestwickiin

Golfin historiassa on monia historiallisesti merkittäviä kenttiä. Yksi sellainen on Prestwick, jossa pelattiin vuodesta 1860 alkaen 12 ensimmäistä Open Championships kisaa. Yhteensä Prestwick isännöi 24 Openia vuosien 1860 ja 1925 välillä. Voittajina Prestwickissä on esiintynyt monta lajin suurinta nimeä, esimerkiksi Willie Park Sr, Old Tom Morris ja Young Tom Morris. Harry Vardon saavutti kuudesta Open voitostaan kolme Prestwickissä.

SGHS järjesti jäsenilleen keväällä 2014 matkan Prestwickin seudulle . Matkalla pelattiin kuusi hienoa links-kenttää Skotlannin länsirannalla ja reikäpeliottelu skottigolffareita vastaan. Kaiken kruunasi kierros Prestwickissä. Puheenjohtajamme Lassi Tilander on tunnettu kenttäbongaaja. Hänellä on pelattuna yli seitsemänsataa kenttää eri puolilla maailmaa. Erityisen hienoksi Prestwickin kierroksemme teki se, että kierroksen myötä Lassi sai täyteen kaikki kentät, jotka joskus ovat isännöineet Openia. Näitä kenttiä on yhteensä 16 ja nyt ne kaikki on Lassilla pelattuina.

Hickory matkaajat Prestwick Klubin edessä ennen kierrosta.

Old Tom Morris.

16 open voittoa 1894-1914. Vardon on lyömässä, Braid seisoo ja Taylor istuu seuraten pallon lentoa.

Uudet voittajat Tourilla

Finnish Hickory Tour on ilahduttanut suomalaisia hikkorigolffareita jo yhdeksän vuoden ajan. Kaudella 2014 Tourilla oli neljä osakilpailua ja finaali. Osallistujia ja osallistumisia kaudella oli hieman viime vuotta vähemmän mikä oli odotettavaakin kun mukana oli yksi tapahtuma aikaisempia vuosia vähemmän.

Naisten tasoitussarjassa Minna Jäppinen jatkoi siitä, mihin edellisellä kaudella jäi. Kauden kuudesta ranking-kisasta hän voitti neljä mukaan lukien molemmat suurkisat, SM-kisan ja finaalin. Muut voittajat olivat Luukissa voittanut Outi Hemmo ja Vanajalinna Hickory Openin voittanut Kirsi Ahlfors. He myös ottivat kolme ensimmäistä sijaa kauden Golfcenter Hickory Rankingissa järjestyksessä Minna, Outi ja Kirsi.

West Killbride GC, Markku Myllyharjun avaus.

Ilari Turtola Kytäjällä, Kuva Tabermann.

Miesten tasoitussarja oli tällä kaudella todella tasainen. Jokaisen kisan voitti eri pelaaja. Voittoon pelasivat Paul Geitel Villimaa Hickory Openissa Luukissa, Kari Puumalainen Evolvit Hickory Openissa Kytäjällä, Jörgen Isberg Finnish Hickory Openissa Keimolassa, Jussi Markkanen Vanajanlinna Hickory Openissa Linna Golfissa ja Ville Suvivuo K.A.Hickory Openissa Tuusulassa. Golfpiste Hickory Finaalin voittoon pelasi Erkki Hiltunen kotikentällään Vuosaaressa. Koko kauden rankingissa kärki oli tasainen. Jussi Holmalahti voitti ennen Pali Geiteliä, Jörgen Isbergiä ja Erkki Hiltusta.

Lyöntipelisarjassa ainoa kahden voiton mies oli Keimolan Ilari Puumalainen. Hän pokkasi 'lusikat' Linna Golfissa ja Tuusulassa. Muut kauden voittajat olivat ammattilaiset Jarkko Raski Luukissa, David Kirkham SM-kisassa ja Tomi Tolsa Vuosaarten Finaalissa. Ainut amatöörivoittaja Ilarin lisäksi oli hänen isänsä Kari Puumalainen joka voitti Kytäjällä. Rankingvoitto meni koko kauden tasaisesti esiintyneelle Pali Geitelille. Häntä lähimmäksi pääsivät Talman Aki Ahlfors ja Keimolan Mika Hjorth.

Ammattilaisetkin mukana

Suomen ja itse asiassa Pohjoismaiden ensimmäinen ammattilaiskisa Pro Hickory Open asiaankuuluvine rahapalkintoineen pelattiin

Jorma Kuosmanen Kytäjällä. Kuva Tabermann.

Tour mestarit Jussi ja Paul rentoina Vanajanlinnassa.

Tyyliä Tuusulassa.

elokuun alussa Tuusulassa. Kisan ideoijana ja promoottorina toimi Keravan Agentuuri n toimitusjohtaja Aki Ahlfors. Hän onnistui keräämään ihan mukavan 4000 euron palkintopotin. Myös Tuusulan Golfklubin panos kisan onnistumisessa oli merkittävä.

Mukana oli kymmenen pelaajaa, pääasiassa opettavia ammattilaisia. Voittoon pelasi Tomi Tolsa joka ensimmäisellä uusintareiällä onnistui Joonas Hinkkasta paremmin ja kuittasi itselleen 2000 euron voittoshekin. Joonaksen palkinto oli 1200 euroa ja kolmanneksi tulleen Peter Puhakan 800 euroa.

Kisa sai hyvän vastaanoton ja mukana olleilta paljon kiitosta. Kaudelle 2015 onkin suunnitteilla vielä suurempi hikkoritapahtuma ammattilaisille. Kisa pelataan heinäkuun lopulla Luukissa.

Pro Hickory Open voittajat, vasemmalta Tomi Tolsa, Joonas Hinkkanen ja Peter Puhakka.

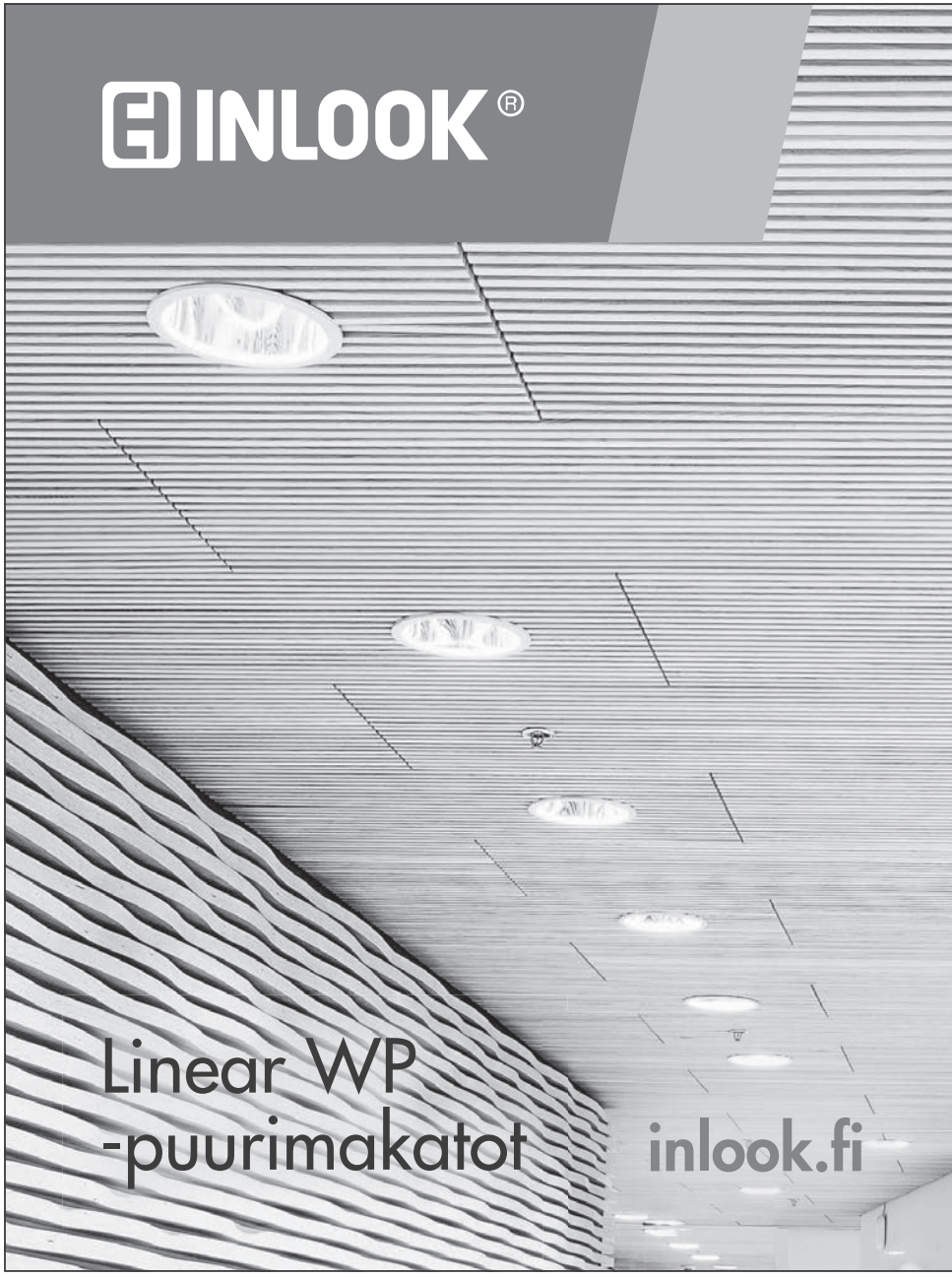
INLOOK®
Linear WP
-puurimakatot
inlook.fi

Kuvia Devonista keväällä 2015

Kuvat: Tapio Pekkola.

Saunton GC.

Royal North Devon GC / Isohko bunkkeri.

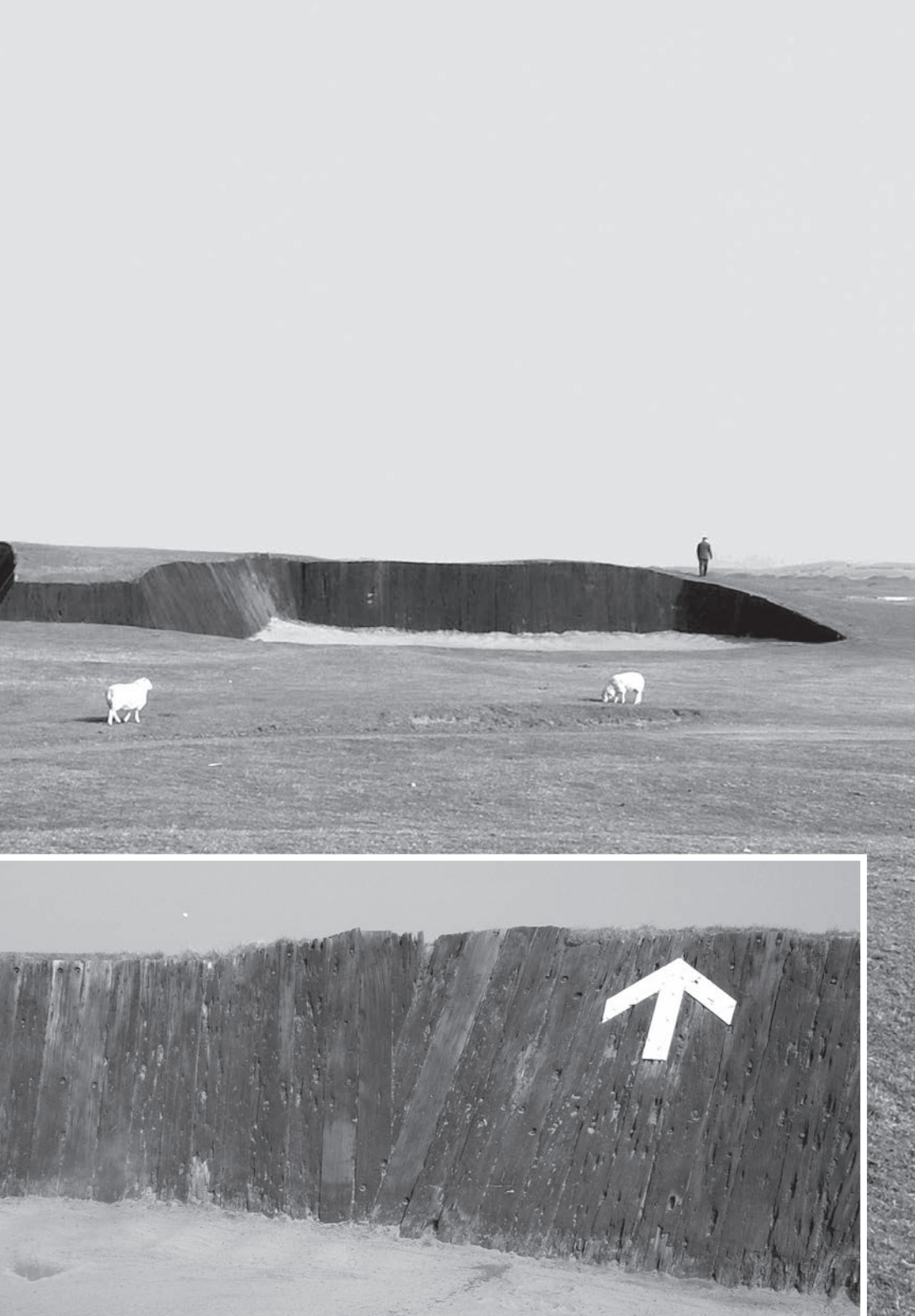

Juhlivat klubit 2015

Seuraavat suomalaiset golfklubit saavuttavat merkittäviä etappeja vuoden 2015 aikana.
SGHS onnittelee juhlivia klubeja.

Tietolähteenä on käytetty Golfliiton kenttäopasta.

50 VUOTTA

Suur-Helsingin Golf
Tammer-Golf

30 VUOTTA

Kurk Golf

25 VUOTTA

Espoo Ringside Golf
Järviseudun Golfseura
Katinkulta Golf
Kemin Golf Klubi
Laukanlampi Golf Club
Meri-Teijo Golf
Nurmijärven Golfklubi
Outokummun Golfseura
Peuramaa Golf Hjortlandet
Raahentienoon Golf
Wiurila Golf & Country Club

Hikkoritapahtumat kaudella 2015

Toukokuu

24. Keimola Hickory Open, Keimola Golf, Vantaa

Kaikille avoin hikkoritapahtuma joka avaa tämän kauden Finnish Hickory Tourin. Keimola on perinteisesti avannut kauden, niin tälläkin kertaa. Tour kestää koko kauden ja sen finaali pelataan syyskuussa. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Keimolan rangella.

Kesäkuu

14. Evolvit Hickory Open, Kytäjä Golf, Hyvinkää

Finnish Hickory Tourin perinteinen tapahtuma pelataan nyt jo yhdeksättä kertaa. Pelikenttänä tällä kertaa Kytäjän SE-kenttä. Kaikille avoin tapahtuma. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Kytäjän hieno range tarjoaa hyvän mahdollisuuden harjoitella hikkorimailoilla. Ennen tapahtumaa rangella pidetään myös hikkoriklinikka jossa saa ohjeita hikkoripeliin.

26. Nordic Hickory Match, Hulta Golfklubb, Bollebygd, Ruotsi

Kahdeksatta kertaa pelattava reikäpeliottelu Ryder Cup-hengessä suomalaisten ja ruotsalaisten hikkoripelaajien välillä. Viime vuonna Keimolassa pelatussa ottelussa ruotsalaiset ottivat selvän voiton, jälleen on revanssin paikka. SGHS nimeää Suomen edustajat otteluun.

SGHS tutkii jäsenten kiinnostusta ja mahdollisuuksia järjestää yhteinen kisamatka. Matkaan on mahdollista yhdistää osallistuminen 27.6. pelattavaan avoimeen tasoituskisaan Landsbrunns Hickory Challenge. Kisapaikka on Landsbrunn Golfklubb.

Lisätietoja tapahtumasta SGHS:n nettisivuilta www.sghs.fi.

Heinäkuu

3.-4. Open Finnish Hickory Championship, Suur-Helsingin Golf, Luukki

Suomen hikkorimestaruudet ratkotaan tänä vuonna yhdeksättä kertaa. Samassa yhteydessä ratkotaan Finnish Hickory Open, Suomen vanhin hikkorikisa. Tänä vuonna pelikenttänä on Suur-Helsingin Golfin Luukki-kenttä. Tapahtuma on osa Suur-Helsingin Golfin 50-vuotisjuhlallisuuksia. Kisa on kaikille golfareille avoin. Pelattavat sarjat ovat:

- miesten mestaruus, lyöntipeli scr
- naisten mestaruus, lyöntipeli scr
- seniorimestaruus yli 60-vuotiaille miespelaajille, lyöntipeli src
- suomalaisten golfklubien välinen joukkuemestaruus
- Finnish Hickory Open, tasoituksellinen lyöntipeli kaikille

Kisan tarkka ohjelma toisaalla tässä lehdessä. Kisasta jaetaan kaksinkertaiset pisteet Finnish Hickory Rankingissa. 3. päivä on virallinen harjoittelupäivä ja 4. päivänä pelataan mestaruuksista.

25. Vanajanlinna Hickory Open, Linna Golf, Hämeenlinna

Kaikille avoin hikkoritapahtuma joka pelataan nyt seitsemättä kertaa. Muutaman aikaisemman kauden finaalikenttä isännöi nyt keskelle kesää sijoittuvaa tapahtumaa. Tour kestää koko kauden ja finaali pelataan syyskuussa. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Linna Golfin hienolla rangella.

27. PGA Finnish Hickory Open

Ammattilaiskisa kaikkien maiden PGA ammattilaisille. Rahapalkinnot, luonnollisesti. Kisa on mukana myös Suomen PGA:n kisakalenterissa joten mukaan on lupa odottaa maamme parhaita pelaajia.
Kisa järjestetään Pro-Am periaatteella jolloin myös amatööreillä on mahdollisuus osallistua kisaan ja päästä pelaamaan ammattilaisten kanssa.
Kisassa jaetaan pisteet myös Golf Center Hickory Rankingin SRC-sarjassa.

Elokuu

1.-2. Ruotsin hikkorimestaruuskilpailu, Flommens Golfklubb

Kisassa on miesten, naisten ja veteraanien sarjat. Lisäksi kisataan erikseen tasoituskisa, Svenska Hickorykannan. Lisätietoja kisasta Svenska Golfhistoriska Sällskapetin sivuilta. Ilmoittautumiset itse tai SGHS:n kautta.

8. K.A. Hickory Open, Tuusulan Golfklubi, Tuusula

Tuusula on jo useana vuonna osoittanut olevansa mainio hikkorikenttä. Kaikille avoin tapahtuma tämäkin. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Tuusulan rangella.

30. Miikkulainen myy asuntosi Hickory Open, Golf Pirkkala, Pirkkala

Pirkkala palaa jälleen vuoden tauon jälkeen kisakalenteriin uuden yhteistyökumppanin myötä. Kaikille avoin tapahtuma. Tour kestää koko kauden ja sen finaali pelataan syyskuussa. Osakilpailun voiton lisäksi Tourilla pelataan Golf Center Hickory Rankingin pisteistä. Hikkoriklinikka ennen tapahtumaa Pirkkalan rangella. Klinikan vetää hikkorigolfin kaksinkertainen Suomen mestari, PGA pro Jouni Laine.

Syyskuu

20. Golfpiste Hickory Final, Vuosaari Golf, Helsinki

Perinteinen Finnish Hickory Tourin finaalikenttä on ollut Vuosaari Golf, niin tänäkin vuonna. Jaossa on tuplapisteet Golf Center Hickory Rankingissä joten Rankingin voitto ratkeaa edellisvuosien tapaan vasta finaalissa. Kaikille avoin tapahtuma jonka yhteydessä päätetään kausi yhteisellä aterialla ja Golf Center Hickory Rankingin palkintojenjaolla. Hikkoriklinikka Vuosaaren rangella ennen tapahtumaa.

Golf Center Hickory Ranking

Kaudella 2012 aloitettu Golf Center Hickory Ranking pistää pelaajat paremmuusjärjestykseen tälläkin kaudella. Ranking lasketaan kolmessa eri sarjassa, src, hcp-miehet ja hcp-naiset. Src-sarjaan voivat osallistua myös ammattilaiset. Rankingissä huomioidaan menestyminen ennalta määrätyissä kisoissa. Kaudella 2015 rankingissa huomioidaan Finnish Hickory Tourin kuuden osakisan lisäksi menestyminen SM-kisassa (src-sarja) ja Finnish Hickory Openissa (hcp-sarjat). Src-sarjassa mukaan lasketaan myös PGA Finnish Hickory Openissa saavutetut pisteet.

Src-sarja on yhteinen miehille ja naisille. Finnish Hickory Tourin kisoissa ja Finnish Hickory Openissa miehet ja naiset pelaavat samassa sarjassa mutta ranking-pisteet lasketaan miehille ja naisille erikseen.

Viidessä Finnish Hickory Tourin ensimmäisessä osakisassa jaetaan src- ja molemmissa hcp-sarjoissa pisteitä kymmenelle parhaalle. Pisteet ovat 20, 15, 12, 10, 8, 6, 4, 3, 2 ja 1. Hickory Tourin finaalissa, SM-kisassa ja Finnish Hickory Openissa jaetaan kaksinkertaiset pisteet.

Rankingin lopputuloksiin lasketaan mukaan SM-kisassa, Finnish Hickory Openissa ja Finnish Hickory Tourin finaalissa saavutetut pisteet. Lisäksi mukaan lasketaan finaali poislukien kolmen parhaan Finnish Hickory Tourin osakisan pisteet.

Ranking-voittajat kolmessa sarjassa palkitaan finaalin yhteydessä suoritettavassa palkintojenjaossa.

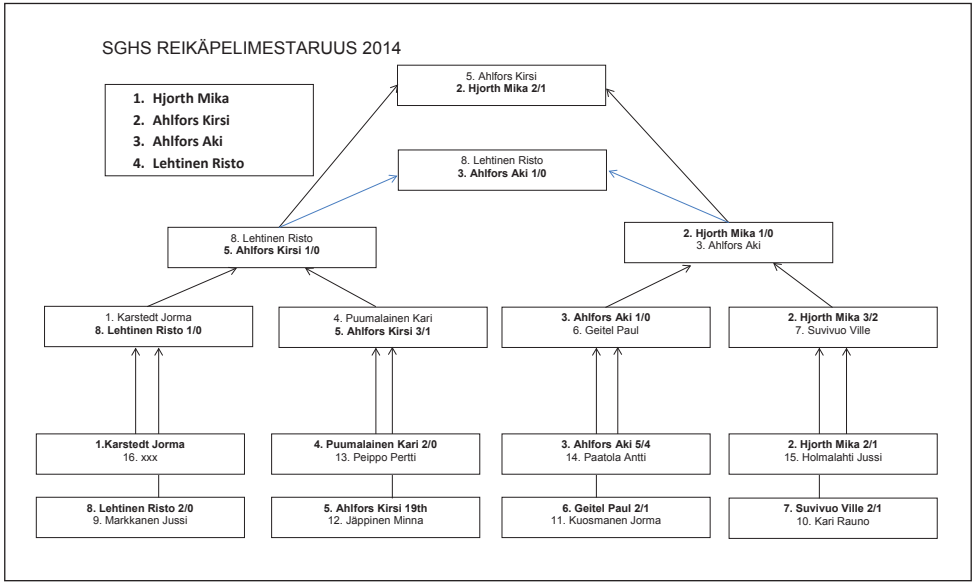

HIKKORIGOLFIN SM-KILPAILUT
4.7.2015, Suur-Helsingin Golf (SHG)

Hikkorigolfin Suomen mestaruuskilpailut pidetään Suur-Helsingin Golfin Luukin kentällä lauantaina 4. päivänä heinäkuuta 2015 alkaen klo 9.00. Kilpailuissa ratkaistaan miesten, naisten ja miesseniorien henkilökohtaiset mestaruudet sekä niiden lisäksi klubien välinen mestaruus ja Finnish Hickory Open, tasoituksellinen lyöntipelimestaruus. Kilpailu on avoin kaikille golfareille.

Suomen Golfhistoriallinen Seura (SGHS) toivottaa kaikki hikkorigolfista kiinnostuneet osallistumaan tapahtumaan. Senioreille on oma sarja jo kolmannen kerran, joten tervetuloa runsain joukoin mukaan.

KILPAILUOHJE:

Kilpailusarjat:

- 18 reiän lyöntipeli ilman tasoituksia, miehet.
  Voittaja on vuoden 2015 hikkorigolfin miesten Suomen mestari.
- 18 reiän lyöntipeli ilman tasoituksia, naiset.
  Voittaja on vuoden 2015 hikkorigolfin naisten Suomen mestari.
- 18 reiän lyöntipeli ilman tasoituksia, seniorit 60v miehet.
  Voittaja on vuoden 2015 hikkorigolfin seniorien Suomen mestari.
- Tasoituksellinen 18 reiän lyöntipeli kaikille osallistujille.
  Paras nettotulos voittaa vuoden 2015 Finnish Hickory Openin
- Klubien välinen joukkuekilpailu. Klubin kaksi parasta tulosta sekä brutto- että nettosarjoista lasketaan yhteen (voi olla samat pelaajat).
  Alhaisin tulos voittaa klubien välisen Suomen mestaruuden.

Tasoituksena käytetään SGHS:n hyväksymää erillistä hikkoritasoitusta.
Seniorisarjaan osallistuva ei voi osallistua miesten sarjaan.

Välineet:
Kilpailussa noudatetaan SGHS:n määrittelemiä välinesääntöjä. Ainoastaan aidot puuvartiset ennen vuotta 1935 valmistetut mailat ovat sallittuja. Säännöt löytyvät SGHS:n Internet-sivuilta osoitteesta www.sghs.fi. Sieltä löytyvät ohjeet myös ajan hengen mukaisesta pukeutumisesta. Palloina voidaan käyttää kaikkia nykysääntöjen sallimia palloja.

Ilmoittautuminen:
Kilpailuun ilmoittaudutaan täyttämällä ja palauttamalla erillinen ilmoittautumislomake siinä olevaan osoitteeseen 24.6.2015 mennessä. Lomake löytyy mm. SGHS:n kotisivuilta. Kilpailijoiden määrä on rajoitettu, joten aikainen ilmoittautuminen on suositeltavaa.

Tervetuloa Hikkorigolfin SM-kilpailuihin!

Jussi Markkanen
Kilpailun johtaja

Suomen golfhistoriallisen seuran (SGHS) mestaruuskilpailut 2015

Lassin pokaali 2015

Osallistumisoikeus
SGHS jäsenet tasoituksella 36,0 tai alle.

Vuoden 2014 kisan neljä parasta pelaajaa ovat järjestyksessä ns. sijoitettuja pelaajia. Muut pelaajat arvotaan osallistujamäärän perusteella kaavioon. Tarvittaessa voidaan tehdä myös lohkoja tai alueellisia kaavioita/lohkoja ottaen huomioon pelaajien kotikentät.

Pelimuodot
SGHS:n mestaruus ratkaistaan perinteisin hikkorivälinein henkilökohtaisena tasoituksellisena reikäpelinä.

Tasoitukset
Tasoituksena käytetään ns. Sunningdale-tasoitusta. Tilanteessa 2 up häviöllä oleva pelaaja saa seuraavalle väylälle yhden lyönnin edun. Yhden lyönnin etu on voimassa siihen saakka kunnes ollaan tilanteessa 1 up.

Ottelun ollessa tasatilanteessa 18 pelatun reiän jälkeen, pelataan jatkoreikiä "sudden death"-menetelmällä kunnes voittaja on selvillä.

Pelikenttä
Pelikentän voivat pelaajat vapaasti valita. Mikäli pelikentästä ei päästä yksimielisyyteen pelikenttä voidaan arpoa.

Peliajat
Pelaajat sopivat itse peliaikansa. Ajanvaraus tapahtuu normaalien ajanvaraussääntöjen puitteissa.

Tiipaikat
Reikäpelimestaruudesta pelataan klubitiiltä, eli miehet keltaiselta ja naiset punaiselta.

Tulokset
Kisalle perustetaan sivut Facebook-tapahtumana. Otteluiden tulokset ilmoitetaan vastuuhenkilölle, joka ylläpitää kaavioita. Reikäpelien tulokset ilmoitetaan muodossa: reikiä johdossa/reikiä jäljellä. Esim. jos ottelu päättyy reiälle numero 17 voittajan ollessa kaksi reikää edellä, on ottelun tulos 2/1.

Ilmoittautuminen ja kilpailumaksut
SGHS reikäpelimestaruus on maksuton ja ilmoittautua voi sähköpostitse (jussi.holmalahti@valvira.fi) 30.4.2015 mennessä. Kaavio ja alustavat aikataulut julkaistaan toukokuun puolivälissä.

Suomen golfhistoriallisen seuran mestari palkitaan Hickory Tourin finaalin yhteydessä syksyllä.

VALITSE TURVALLISUUS

Vepe Oy valmistaa ja kehittää erilaisia turvallisuuteen ja urheiluun liittyviä terästuotteita. Vepen kolme toimialaa ovat: rakentamisen turvallisuuteen liittyvät tuotteet, aitaamiseen liittyvät ratkaisut sekä ulkoliikuntaan liittyvät tuotteet.

Rakentaminen:
turvakaiteet, turvaporrasaskelmat, elementtitelineet, varastointi- ja kuljetuskehikot

Aluesuojaaminen:
SRT elementtiaidat, sarana- ja liukuportit, rakennusaidat ja portit, asennuspalvelut

Sport:
jääkiekkoradat, monitoimikentät, katsomot, ulkoliikuntavälineet, siirrettävät jääkentät, tekonurmikentät

vepe.fi
Liekonkuja 6, 04300 Tuusula - Finland
Tel. +358 90 2747 220

Vierailu Saksan golfmuseossa

Mika Hjort

Golfin historia kiinnostaa laajalti. Tämä näkyy myös erilaisten golfmuseoiden yleistymisenä maailmalla. SGHS ry:llä on pitkään ollut ajatus virallisen suomalaisen museon perustamisesta. Toistaiseksi hanke ei ole konkretisoitunut. Lähin virallinen kansallinen golfmuseo löytyy ruotsista. Lisäksi Skotlannissa ja Amerikassa on omansa. Maailmalla on myös joitakin yksityisiä golfmuseoita. Näistä tunnetuin, ainakin golf historioitsijoiden keskuudessa, lienee Archie Bairdin museo Gullanessa Skotlannissa. Minulle tarjoutui syksyllä 2014 mahdollisuus vierailla ensimmäistä kertaa yksityisessä golfmuseossa Saksassa, tämä Regensburgissa (Baijerin osavaltiossa) sijaitseva museo on myös tietääkseni ainoa golfmuseo Saksassa.

Museo on yksityinen ja se sijaitsee antiikkiliikkeen kellarissa. Tästä huolimatta museon oli erittäin positiivinen yllätys. Museon ja antiikkiliikkeen omistaa paikallinen yrittäjä nimeltä Peter Insam. Peter esittelee museota ylpeänä. Kuulijalle käy nopeasti ilmi, että hän on intohimoinen golfin historian tutkija. Museon kokoelma on yllättävän laaja ja kattava. Museo jakautuu kolmeen eri huoneeseen 1600 –luvulta peräisin olevassa holvikellarissa. Vaikka museo ei kooltaan ole kovin

Museo sijaitsee Regensburgin vanhassakaupungissa pienellä Tänderlergassen kujalla. Tarkemmat tiedot löydät osoitteesta www.golf-museum.com.

Vanha 1600 –luvulta peräisin oleva holvikellari on oiva paikka golfmuseolle. Esillepano oli huolella harkittua ja tavarat olivat hyvin nähtävillä valaistuissa vitriiineissä.

suuri, on siellä paljon nähtävää. Aikaa museoon tutustumiseen on hyvä varata ainakin reilu tunti. Mikäli mahdollista kannattaa ajoittaa vierailu opastetun kierroksen yhteyteen. Opastettuja kierroksia järjestetään ainakin yksi joka päivä, tarkemmat aikataulut löytyvät museon nettisivuilta.

Vierailun aikana Peter esittelee ja mielellään kertoo omia teorioitaan, joiden mukaan alkuperäinen golf –peli on kotoisin Hollannista. Peter on myös julkaisemassa aiheesta kirjan vuonna 2015, joten siitä ja hänen teorioistaan kuulemme varmasti paljon tulevaisuudessa eri golfhistoriallisissa yhteyksissä. Tähän liittyy myös yksin museon suurista harvinaisuuksista, 1600-luvulta peräisin oleva Feathery-pallo, joka on löydetty Amsterdamista. Se kenties on pitävä todiste siitä, että golfia tai sen tapaista peliä pelattiin jo silloin Manner-Euroopassa. Mene ja tiedä.

Museon yläkerrassa on Antikhaus Insam, jossa on myynnissä paljon golfantiikkia, mailoja, palloja, tauluja, jne. Tavaroiden hinnat tuntuivat jonkin verran korkeilta, mutta tinkiä olisi varmasti saanut. Museon pääsymaksu oli puolestaan kohtuulliset 5 euroa (alle 14 vuotiaat pääsevät sisään ilmaiseksi). Lisätietoja: www.golf-museum.com tai Trip Advisorin –sivuilta.

Museo itsessään tuskin motivoi matkustamaan Regensburgiin, mutta jos liikkuu siellä

Seinällä oli suurennettu kuva vanhasta maalauksesta, omistajan mukaan kuvassa on varhainen ”golffari”. Pelaajalla on täysi talvivarustus ja luistimet jalassa. Lisää aiheesta saamme varmasti lukea Peter Insamin kirjasta.

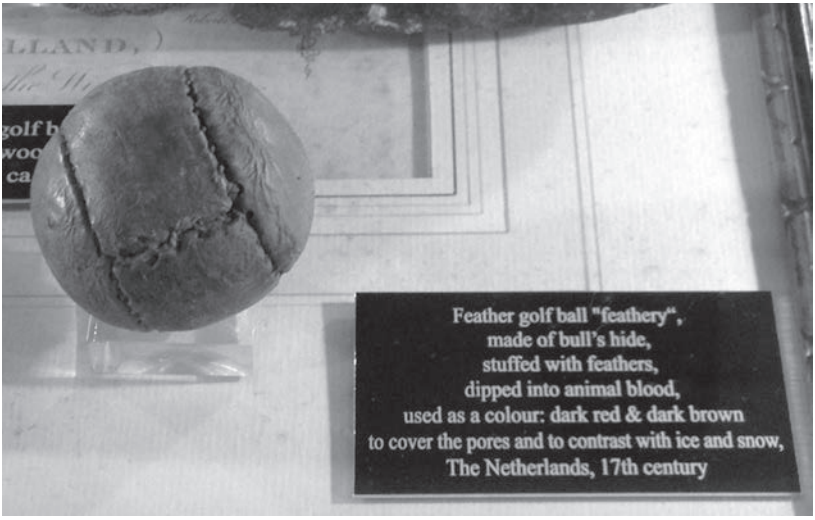

Varhainen 1600-luvulta peräisin oleva höyhenpallo. Pallo on täytetty höyhenillä ja kastettu eläimen veressä punaisen värin saamiseksi nahkaan. Päällisin puolin pallo vaikutti hieman ”perinteisiä” Skotlannista löydettyjä höyhenpalloja suuremmalta.

Vanhoja golfaiheisia kirjoja ja astioita.

päin Saksaa on se hyvin päiväretken arvoinen. Regensburg sijaitsee noin 1,5 tunnin automatkan päässä Münchenistä. Lisäksi Regensburgin vanhakaupunki ja sen nähtävyydet ovat itsessään jo näkemisen arvoisia. Lähellä sijaitsee myös mielenkiintoinen ja kaunis vuonna 1966 perustettu Land und Golf Club Regensburg -golfkenttä. Kenttä on rakennettu vanhoille metsästysmaille ja klubina toimii perinteikäs metsästyslinna, jonka seiniä koristavat sadat vanhat metsästystrofeet. Golfkentän kotisivut: www.golfclub-regensburg.de/

Suur-Helsingin Golfin tie suurseuraksi

Matti Alestalo
Tapio Pekkola

Toukokuun loppupuolella vuonna 1965 joukko golfista kiinnostuneita perusti Veikko K. Puhakan johdolla pääkaupunkiseudulle toisen golfseuran. Seuran nimeksi tuli Suur-Helsingin Golf r. y. – Stor Helsingfors Golf r. f. Seurasta ei kuitenkaan tullut kaksikielistä.[1]

Perustajien tarkoituksena oli luoda seura, jossa kuka tahansa voisi pelata golfia kohtuullisin kustannuksin. Ajatus 'jokamiehen golfista' piti takanaan alhaisten pelikustannusten lisäksi myös jonkinlaisen protestin Suomen golfelämää suvereenisti hallinneen Helsingin Golfklubin elitismiä vastaan.

1960-luvun puolivälissä golf oli Suomessa – jos ei nyt aivan lapsen kengissä, niin ainakin pikkukengissä. Suomen Golfliittoon kuului hieman yli 1 000 jäsentä ja maassa oli kymmenkunta golfseuraa. Kärjessä oli johtajien ja suurlähettiläiden profiloima HGK.

Lassi Tilander on kuvannut hauskasti HGK:n hegemonista johtoasemaa kertomalla, miten uuden seuran nimi leimattiin mahtipontiseksi. HGK:n johtokunta valtuutti seuran sihteerin käymään neuvotteluja sekä SHG:n että yhdistysrekisterin kanssa uuden seuran nimen muuttamiseksi.[2]

Uusi seura nousi hiljalleen jaloilleen ja vakiinnutti asemansa. Golfin suosio lisääntyi jonkin verran 1960-luvun lopulla ja 1970-luvulla. Vuonna 1980 SHG:llä oli jo täysimittainen 9-reikäinen kenttä ja lähes 400 jäsentä. Suomen Golfliiton jäsenmäärä nousi 1980-luvun alussa yli kolmentuhannen.

Golfbuumi

1980-luvulla Suomen Golfelämä koki historiansa suurimman muutoksen. Muutos oli osa yleiseurooppalaista golfin eteenpäinmenoa, mutta muutoksen nopeus ja laajuus Suomessa teki siitä ainutlaatuisen. Vuonna 1990 Suomessa oli 31 000 pelaajaa ja kymmenen vuotta myöhemmin 77 000. Alla olevassa taulukossa SHG:n jäsenmäärän kehitys on saanut rinnalleen sekä Suomen Golfliiton jäsenmäärän kehittymisen että palaajien määrän kasvun koko Euroopassa.

Suur-Helsingin Golfin, Suomen Golfliiton ja European Golf Associationin jäsenmäärät ja niiden muuttuminen vuosina 1985 – 2013.

	Suur-Helsingin Golf		Suomen Golfliitto		European Golf Association	
	Jäseniä	Muutos	Jäseniä	Muutos	Pelaajia	Muutos
1985	600	100	6 671	100	1 312 032	100
1990	1 099	183	30 551	458	1 713 908	131
1995	1 412	235	45 267	679	2 497 163	190
2000	1 549	258	76 522	1 147	3 187 622	243
2005	1 620	270	109 773	1 646	4 107 174	313
2010	1 836	306	142 184	2 131	4 439 233	338
2013	1 672	279	144 254	2 161	4 363 852	333

(Suomen Golfliiton toimintakertomukset 1985-2013;
http://www.ega-golf.ch/050000/050200.asp (luettu 8.8 2014)

Luukin kenttää 1970-luvulla. (Kuva: Louhion perheen kuva-arkisto).

Uuden vuosituhannen koittaessa pelaajien määrä Euroopassa oli kasvanut yli kaksinkertaiseksi. Suomen lähtökohdat olivat vanhempiin golfmaihin verrattuna hyvin vaatimattomat. Tämä näkyy huikeina kasvulukuina. Vuoteen 2000 tultaessa Suomen Golfliiton jäsenmäärä oli yksitoistakertainen vuoteen 1985 verrattuna. Näinä vuosina SHG:n jäsenmäärä kasvoi kaksi ja puolikertaiseksi.

Suomalaisessa golfkirjallisuudessa 1980-luvulla alkanutta buumia on selitetty pääosin Golfliiton ja erityisesti sen puheenjohtajana vuosina 1979-86 toimineen Seppo Soratien monien tuloksellisten toimenpiteiden ja aloitteiden seuraukseksi.[3] Tätä taustaa vasten Soratien vaatimaton huomautus puheenjohtajakautensa lopussa on tärkeä: ”Aika oli kypsä, yhteiskunta oli kypsä.”[4]

Nopeitten muutosten yhteiskunta

Suomalainen yhteiskunta koki 1960- ja -70 luvulla siihenastisen historiansa nopeimman ja rajuimman rakennemuutoksen. ’Suuren muuton’ seurauksena pientilojen hallitsemasta maatalous-Suomesta tuli nopeasti puoliurbaani teollisuuden ja palvelujen yhteiskunta. Ripeä taloudellinen kasvu nosti elintasoa ja vaurastuminen on silminnähtävää. Vapaa-aika lisääntyi ja autoistuminen teki mahdolliseksi golfkenttien sijoittamisen kaupunkien laidoille.

Muutoksen keskiössä olivat suuret, sodan jälkeen syntyneet ikäluokat. Suurille ikäluokille tarjottiin koulutusmahdollisuuksia aina yliopistoja myöten. Yhteiskunnan rakennemuutos näkyi ylemmän keskiluokan voimakkaana kasvuna. Tähän ryhmään kuului vuonna 1970 noin 150 000 ammatissa toimivaa. Viisitoista vuotta myöhemmin ryhmän koko oli kaksinkertaistunut.

Suuret ikäluokat toivat suomalaiseen kulttuuriin uudenlaisia ajattelutapoja. Ne omaksuivat nopeasti sodan voittaneiden anglosaksien kulttuurin hedelmät. Englannin kieli, amerikkalaiset elokuvat, rock, farkut, tv, minihameet, moderni kirjallisuus ja taide sekä ennen kaikkea auktoriteettien vastustaminen olivat osoitus – ainakin kaupunkeihin asettuneiden – suurten ikäluokkien irtautumista vanhoista ajattelutavoista. Tähän kuvioon sellaiset uudet harrastukset kuin golf sopivat erittäin hyvin.[5]

SHG:n vuoden 1991 osakeannin rekisterimerkinnät osoittavat, että osakkeita merkinneistä SHG:n jäsenistä 40 prosenttia kuului suuriin ikäluokkiin. Kolme viidennestä osakkeita merkinneistä oli johtajia ja ylempiä toimihenkilöitä.[6]

Vielä 2000-luvullakin tehdyt koko väestöä koskevat haastattelututkimukset osoittavat, että golf on nimenomaan ylemmän keskiluokan harrastus.[7]

Kasvu

Suur-Helsingin Golf oli keskellä golfbuumia. Vaikka seura oli laajentanut 1970-luvun lopussa kenttänsä 9-reikäiseksi, ja vaikka uusi klubitalo otettiin käyttöön vuonna 1986, seura oli auttamattomasti keskellä ennennäkemätöntä pelimahdollisuuksien kysynnän kasvua. Tämä näkyy erityisesti jäsenjonon venymisenä. Vuoden 1986 alussa jäsenjonossa oli 60 henkeä. Kaksi vuotta myöhemmin jonottajia oli yli 700.

Tässä vaiheessa seuranjohtoon tulivat muutosta kaihtamattomat, voimakkaat persoonat Kalevi Paananen ja Ere Kokkonen. Kaksikko oli kunnianhimoinen ja valmis ottamaan suuriakin riskejä seuran kehittämiseksi. Ere Kokkonen kuvaa muistelmissaan tavoitteenasettelua: ”Suur-Helsingin Golfklubilla oli Luukissa Helsingin lähistöllä 9-reikäinen kenttä. Seuraa pidettiin jotenkin metsäläisryhmitty-mänä, jossa golfin hienouksia ei muka oikein ymmärretty. Päätimme kohottaa seuran imagoa, hankkia menestystä kilpagolfin alueella ja laajentaa kenttämme täysmittaiseksi 18-reikäiseksi”.[8]

Näissä tavoitteissaan seuran johto onnistui erittäin hyvin. SHG:stä tuli nopeasti yksi Suomen kilpagolfin kärkiseuroista. Seura kehitti Golftapahtumasta valtakunnallisen golfin kevätkatselmuksen. Golfia esiteltiin suurelle yleisölle aina tv:tä myöten. Luukin kentän laajentaminen aloitettiin.

Mukaan tuli kuitenkin myös kokonaan uusi, iso kenttäprojekti, Lakiston kentän rakentaminen. Noin kymmenen kilometrin päässä sijaitseva Rinnekoti luopui maataloustyöstä kehitysvammaisten toimintaterapiana ja tarjosi peltoalueitaan SHG:lle golfkentäksi. Kasvubuumin vallitessa tähän tilaisuuteen tartuttiin ja niin seura oli 1980-luvun lopussa kahden 18-reikäisen kentän rakentaja.

Kriisi

Kenttien rahoitus perustui lainojen lisäksi

Ere Kokkonen (vas.), Ilkka Vainio-Mattila ja Kalevi Paananen pelaavat Lakiston kentän koekierrosta syksyllä 1989. (Kuva: Look in Golf 1989)

jäsenten maksuihin ja uusien jäsenten liittymismaksuihin. Vaikka uusien jäsenten määrä kasvoi huomattavasti, vanhat jäsenet olivat haluttomia maksamaan pelikausimaksujen ennakkoja. Seura joutui huomattaviin taloudellisiin vaikeuksiin. Lyhyen epäröinnin jälkeen ratkaisu löytyi ja jäsenet perustivat osakeyhtiön. Sen ensimmäisessä osakeannissa vuonna 1991 jäsenet merkitsivät osakkeita 11 miljoonalla markalla.

Jos SHG:n kehitystä verrataan muhin, samaan aikaan kenttiään ja toimintaansa laajentaneisiin seuroihin (Kokkola, Kotka ja Oulu), kehitys näyttäytyy hyvin samanlaisena. Suuret investoinnit keskellä alkavaa syvää talouslamaa ja ennätyskorkeata korkotasoa veivät seurat lähelle konkurssia.[9] SHG:n pelasti se, että sen jäsenkunta oli laaja ja piti viime kädessä grynderien hallitsemaa seuraa huonompana vaihtoehtona kuin jäsenten hallintaan perustuvaa. Kokkolassa, Kotkassa ja Oulussa kriisin ratkaisun avain oli kaupungin tuki.

Suurseura

Lamasta huolimatta SHG:n jäsenmäärä kasvoi hyvin nopeasti. Vuonna 1992 se oli lähes 1 400 jäsenellään Suomen suurin golfseura. Tässä asemassa se pysyi vuoteen 1997 saakka. Mitään tietoista tavoitetta pyrkiä Suomen suurimmaksi golfseuraksi ei ollut, mutta kun Golfliiton tilastoihin perustuva tosiasia tuli esiin, käytettiin sitä retorisesti hyväksi seuraa esiteltäessä ja mainostettaessa.

Retoriikka tärkeämpää on kuitenkin toiminta. Seuran painopisteeksi nostettiin juniorityö ja seuratoiminta. SHG:n 1990-luvun juniorityö oli hyvin systemaattista ja laajaa. Junioreita koulutettiin aloittelijoista SM-tason pelaajiin. 1990-luvulla seuran menestys Suomen golfissa haki vertaistaan. Sitä tuli sekä junioreiden että aikuisten sarjoissa.

Seuratoiminnassa SHG vahvensi ominta toiminta-aluettaan, jäsenten kilpailuja. Suurseurana SHG oli – ja on edelleenkin – urheilullinen golfseura. Ehkä juuri siksi se on onnistunut säilyttämään vireensä 2010-luvun yleismaailmallisessa taantumassa ja golfin harrastamisen kasvun laantuessa.

(Endnotes)

1 Tämä kirjoitus perustuu teokseen: Matti Alestalo, Jouko Laitinen, Tapio Pekkola, Raili Nurvala, Mikko Salminen ja Martti Söderlund: Suur-Helsingin Golf 50 vuotta. SHG, Helsinki 2015 (ilmestyy toukokuussa).

2 Lassi Tilander: Helsingin Golfklubi 75 vuotta. HGK, Helsinki 2007, 76; Tapio Pekkola: Luukki 40 vuotta. Look in Golf 2007:3, 15.

3 Lassi Tilander: Suomalaisen golfin vuosikymmenet. Teoksessa Hannu Tarmio ym. (toim.): Suuri Golfkirja 4. WSOY, Porvoo 1995, 172-173; Jarmo Virmavirta: Pelin henki. Tarinoita suomalaisesta golfista. Suomen Golfliitto, Helsinki 2007, 39-45.

4 Hannu Tarmio: Seppo Soratien tilinpäätös. Suomen Golflehti 1987:1, 10.

5 SVT Väestö 1995:5. Väestön taloudellinen toiminta. Tilastokeskus, Helsinki 1991, 156-158; Kirsti Saarikangas, Pasi Mäenpää ja Minna Sarantola-Weiss: Rakentajien maa ja hyvinvoinnin kulttuuri. Teoksessa Kirsti Saarikangas (toim.): Suomen kulttuurihistoria 4. Koti, kylä, kaupunki. Otava, Keuruu 2004, 10-19; Antti Karisto (toim.): Suuret ikäluokat. Vastapaino, Jyväskylä 2005, 7-58, 95-102.

6 SHG: Vuoden 1991 osakeanti. Osakkeiden rekisterimerkinnät. Merkintälistat pankeittain; Ammattiluokittelu: Tilastokeskus: Käsikirjoja 17. Sosioekonomisen aseman luokitus 1989. Tilastokeskus, Helsinki 1989.

7 Nina Kahma: Yhteiskuntaluokka ja maku. Helsingin yliopisto. Sosiaalitieteen laitoksen julkaisuja. Yhteiskuntapolitiikka 2011:8. Helsingin yliopisto, Helsinki 2011, 147-150.

8 Ere Kokkonen: Muisti palailee pätkittäin. Otava, Helsinki 2007, 268.

9 Itse tehty ja omilla eväillä. Kokkkolan Golfin 50-vuotishistoriikki / Gamlakarlebys Golfs 50-års historik. Kokkolan Golf / Gamlakarleby Golf, Kokkola 2007; Yrjö Tiura: Golfia Kotkassa. Kymen Golf 1964-2014. Matka unelmista maineeseen. Kymen Golf ry, Kotka 2014; Eero Niku: Kolme kenttää – tuhat tarinaa. Oulun Golfkerho 1964-2004. Oulun Golfkerho ry, Raahe 2004.

John MacDermottin erikoinen tapaus

Kaikissa golf-elokuvissa on nolostuttavia kohtauksia, jolloin tulee ajatelleeksi ”tämä ei voi olla totta”. Tin Cup on hieno elokuva, jossa paikallinen range-pro Roy McAvoy kiinnittää itsensä täyteen erilaisia golfin apuvälineitä näyttäen lähinnä yhdenmiehen bändiltä. Bagger Vancessa nolostuttavassa kohtauksessa amatööri Rannulph Junuh vaeltaa metsässä tyttöystävänsä kanssa, kun samanaikaisesti Bobby Jones, Walter Hagen ja tuhansien yleisö

odottaa väylällä lähinnä katsellen taivaisiin. Mitä lie filmintekijät näissä kohtauksissa hakeneet?

Kaikkien aikojen peli, "The Greatest Game Ever Played" – filmissä on myös vastaava nolostuttava ja epäuskottava kohtaus. Filmi kuvaa 1913 U.S. Openia, siis legendaarista Francis Quimetin voittoa Ted Raystä ja Harry Vardonista. Filmissä kamera siirtyy jollekin tuntemattomaksi jäävälle väylälle, jossa kaksinkertainen puolustava Open mestari John J. MacDermott on asettumassa pallolle. Pitkä, parrakas mies melkein katkoo housunkannattimensa voimakkaassa swingissä. Osumahetkellä MacDermottin kasvoilta näkyy epätoivo, jonka syy selviää pallon lähtiessä lähes 90-asteen slaissiin ja kadoten pusikkoon. MacDermott näyttää välittömästi mykän filmin miekkataisteluiden konnalta, joka on saanut sapelin mahaansa. MacDermott heittää mailan maahan taakseen, jähmettyy hetkeksi, jalat vavisten ja kädet heiluen hän valuu maahan ja jää siihen makaamaan lyötynä miehenä. Totaalisen häviön hetki!

Tässä filmin kohdassa on pakko painaa säätimen pausea ja kääntää molemmat peukut alas. Kuka näitä rainoja oikein kirjoittaa?

Yllätys kaikille ja myös minulle lienee kuitenkin että tälläkin kohtauksella on jonkinlainen taustansa todellisuudessa.

No, ei kohtaus sentään täysin vastaa todellisuutta. John MacDermott ei saanut hulluuskohtausta kesken 1913 US Openia tai Francis Quimetin, Rayn ja Vardonin välistä play-offia. Tuolloin 22-vuotias MacDermott pelasi kisan kohtuullisesti ja saavutti lopulta tuloksen 308 lyöntiä, jolla saavutti 8. sijan kisassa. Sija oli jopa 50$ palkinnon arvoinen. MacDermott ei myöskään näyttänyt näyttelijä Michael Weaverilta, joka esitti MacDermottia 2005 elokuvassa. Oikea MacDermott oli lyhyt, laiha ja parraton mies, jolla oli pehmeät ruskeat hiukset kammattuna tiukkaan yli otsan. Michael Weaver on todellisuudessa myös kanadalainen.

Walt Disneylle pitää kuitenkin antaa tunnustus mielikuvituksesta.

McDermott oli karski ja taistelunhaluinen mies, joka oli myös kuuluisa kiivaasta luonteestaan kentällä ja sen ulkopuolella. MacDermottin mielenterveys järkkyi todellisuudessa vasta 13 kuukautta myöhemmin hänen omassa pro shopissaan Atlantic City Country clubilla. Muutamaa vuotta myöhemmin kesällä 1916 MacDermott passitettiin lopullisesti Pennsylvanian valtion mielisairaalan suljetulle osastolle, jossa hän vietti loppuelämänsä. Sen sijaan elokuvassa kuvattu Amerikan lupaavin ammattilaisgolfari MacDermott oli osoittanut itsehillintää selviytyen niin taloudellisesta vararikosta kuin haaksirikosta Englannin kanaalissa.

John MacDermottin uran merkittävin saavutus, joka jäi elämään, oli kuitenkin US Openin voitto vuonna 1911 historian nuorimpana pelaajana (19 vuotta, 10 kuukautta ja 12 päivää). MacDermott uusi voittonsa seuraavana vuonna. Philadelphialaisen postimiehen poikana hän aloitti uransa caddienä paikallisilla golfklubeilla, joissa myös löi ensimmäiset lyöntinsä. MacDermott lopetti koulunsa vasten isänsä tahtoa ja pestautui paikallisen pron Walter Reynoldsin apulaiseksi. Eräänlaisena ennusmerkkinä tulevasta suuruudestaan nuori vain 18-vuotias MacDermott voitti Philadelphia Openin vuonna 1909 lyönnin erolla nelinkertaiseen US Open mestariin Willie Andersoniin. Menestys jatkui vuonna 1910, jolloin MacDermott hävisi US Openin kolmen pelaajan finaalissa Alex Smithille (kolmantena pelaajana finaalissa Macdonald Smith). Viimeistään tällöin lajia seuraavat havaitsivat toisaalta MacDermotin hienon rautapelin ja toisaalta hänen vaikean luonteensa. Häviönsä hetkellä MacDermott edelleen haastoi vastustajaansa: "Palaan ensivuonna voittamaan, senkin köntykset".

MacDermott oli kuuluisa huonosta käytöksestään ja öykkäröinnistä. Ei siis mikään

herrasmiespelaajan perikuva. Mark Frost, elokuvan käsikirjoituksen ja sen pohjalla olevan kirjan kirjoittaja kuvaili MacDermottia karkeaksi, puolihulluksi golfammattilaiseksi, joka sai vastaantulijat siirtymään kadun toiselle puolelle. MacDermott myös inhosi Amerikkaan siirtolaiseksi muuttaneita brittejä ja skotteja, joita erityisesti golfin parissa oli lukuisia. Erityisesti MacDermott vihasi heidän aksenttiaan. Meren takaa tulleet siirtolaiset hallitsivat golfia Amerikassa pitkään voittaen mm. 16 ensimmäistä US Openia. MacDermottin ennakkoluuloja kuvattiin myös elokuvassa. US Openin illallisella ennen kisaa, MacDermott pitää puheen vieraina olleille Harry Vardonille ja Ted Raylle, kahdelle kuuluisalle mestarille.

Näytös: Kansainvälinen klubitalo - Yö

McDERMOTT
(rauhallisesti)
”Ainoana amerikkalaisena kilpailun
tähän saakka voittaneena
toivotan teidät tervetulleeksi.
Toivomme, että viihdytte kilpailussa
Bostonissa.”
(Hyökkäävästi)
”Henkilökohtaisesti, en usko teidän
kuitenkaan viihtyvän.
Minua ei haittaa vaikka olette
kyenneet voittamaan meistä jokaisen
kuuden viikon vierailunne aikana.
Olen kyllästynyt kuulemaan yleisön
kommentteja, joissa todetaan,
että teidän tulee vain saapua
paikalle voittaaksenne.”
(Osoittaa Vardonia)
”Tällä kertaa ette kuitenkaan
saa meidän Cupia mukaanne!”

Myös tälle elokuvan tapahtumalle on historiallinen tausta, joskin se on otettu toisesta yhteydestä. Puhe sijoittuukin muutamaa viikkoa aikaisempaan kilpailuun, jossa karkea jenkki kykeni kukistamaan niin Vardonin kuin Rayn. Aikalaislehtien mukaan MacDermott oli kuitenkin saada karkeasta puheestaan elinikäisen porttikiellon kyseiseen kilpailuun.

Hikkori-Jussi

Hikkori-Jussi pelaa golfia perinteisesti vanhoilla hikkorimailoilla periaatteena ”ennen olivat miehet rautaa ja mailat puuta.”. Hikkori-Jussi myös rakentaa vanhoja mailoja ja välittää niitä eteenpäin kavereilleen. Blogissaan Hikkori-Jussi kirjoittaa kaikesta maan ja taivaan välillä näiden asioiden ympärillä. Näkökulma on nostalginen ja nykygolfin hypetystä terveellä tavalla haastava. Hikkori-Jussiin voit tutustua myös Naamakirjan sivuilla osoitteessa: https://www.facebook.com/pages/Hikkori-Jussi/190488811145263

Kaikenkattavaa

TELINEOSAAMISTA.

Telinekataja on Suomen johtava telinealan asiantuntija, joka vastaa kaikesta kohteesi telinetekniikasta alusta loppuun. Suunnittelemme telineet ja sääsuojat vaatimustesi mukaisesti, asennamme ne turvallisesti aikataulussa ja takaamme että telineitä riittää isollekin työmaalle.

TELINEKATAJA | RAKENNAMME TURVALLISET TYÖOLOSUHTEET

www.telinekataja.fi

Helsingin Golfklubi – Stockholms Golf Klubb 80-vuotias seuraottelu

Vuonna 1935 eli tasan 80- vuotta sitten alkoi seuraottelu, joka lienee iältään vanhimpia Euroopassa ja jopa koko maailmassakin. Hankkeen takana olivat Tukholman Golfklubin nykyisen kentän Kevingen isänä pidetty ja Ahvenanmaalla syntynyt Rafael Sundblom sekä Talin johtokunnassakin vaikuttanut edellä mainitun lankomies, laivanvarustaja Curt Mattson. Vuonna 1935 ei Helsingistä ollut suoria laivayhteyksiä Tukholmaan vaan ensin piti mennä junalla Turkuun ja vasta sieltä laivalla Ruotsin puolelle. Ensimmäinen ottelu päättyi tukholmalaisten ylivoimaiseen voittoon luvuin 13 – 2. Selitykset olivat kuitenkin hyviä. Isännät olivat harrastaneet lajia jo 30 vuotta pitempään ja lisäksi heidän kenttänsä oli tasaiseen Taliin verrattuna todella raskas ja mäkinen.

Seuraavana vuonna tapahtui kuitenkin ihme ja suomalaiset löivät Tukholman kotikentällään niukasti 8 – 7. Tämä ottelu sai paljon

ansaitsemaansa suurempaa julkisuutta kun Eljas Erkko oli määrännyt lehtensä urheiluosastoa elävöittäneen pilapiirtäjänsä Arvo ”Tiikeri” Tigerstedtin tekemään ottelusta hauskaa kuvakertomusta seuraavan päivän (14.9.1936) Hesariin.

Lassi Tilander

Helsinkiläiset lähtövalmiina ensimmäiseen seuraotteluun Tukholmaan Helsingin asemalaiturilla heinäkuussa 1935. Vas. Sten Krause, Katarina Ilves, (Jean Sibeliuksen nuorin tytär) Eero Ilves, (HGK:n monivuotinen puheenjohtaja) Margareta Krause, Charles P.Jensen, Stellan Hedly, Charles R. ”Pappa” Jensen, Aune Hedly sekä seuran alkuvuosien paras pelaaja, paroni Constantin Ramsey.

Pois sannasta eli hiekkamailojen lyhyt historia

Jokaiselle nykygolfarille tuttu hiekkamaila (sand wedge) on varsin uusi keksintö. Hiekka esteenä on ollut mukana pelissä kuitenkin sen alusta saakka, niin bunkkereissa, linksin reunoilla, kentät halkovilla poluilla, kuin erilaisilla jätemailla. Nykyinen santamaila sai kuitenkin muotonsa lopullisesti 1930-luvulla Gene Sarazenin toimesta. Muutokset tämän jälkeen hiekkamailassa ovat olleet lähinnä kosmeettisia. Suurimmat muutokset on varmaan koettu itse hiekkaesteissä.

Vuodelta 1628 peräisin olevasta Montrose herttuan ja James Pettin (St. Andrews) välisestä kirjeenvaihdosta löytyy maininta ”Bonker clubis, an iron club and twa clubis of my awi”. Tekstin perusteella voidaan päätellä ”bonker clubin” olleen rautamaila. Mailan ulkomuodosta ei ole tietoa, mutta sen voidaan olettaa olleen ajalle tyypillinen rautamaila. Tuon ajan mailat olivat tyypillisesti tunnistettavissa lavan kärjestä, joka oli nykymailoista poiketen leikaten suora.

Mailan käyttötapa oli kuitenkin alusta pitäen selvä. Golfin historian alkuaikoina peliä pelattiin höyhenpalloilla, kunnes guttaperkka syrjäytti käsipelillä tehdyn kalliin pallon. Höyhenpallojen aikaan pallot olivat mailoja arvokkaammat, joten pelaajat suosivat pelissään palloja säästäviä puumailoja. Rautamaila oli viimeinen ja usein pelaajalle kallis vaihtoehto. Höyhenpallo kesti puumailan huonon osuman, mutta rautamailan terävä osuma palloon oli pallolle täysi katastrofi. Nykypelin kaltainen räjäytyslyönti, jolla pallo lyödään hiekan mukana pois bunkkerista, ei kuitenkaan ollut täysin tuntematon. Lyönti mainitaan jo ensimmäisissä vuodelta 1896 peräisin olevissa golfoppaissa (Willie Park jr, ”The Game of Golf”). Lopullisesti lyönti kuitenkin löysi paikkansa vasta Wilsonin R-90 santamailan ja bouncen keksimisen myötä vuodesta 1932.

1800-luvun alkupuoliskolla tärkein rautamaila golfarin bägissä oli ns. Rut Iron. Rut ironissa oli tyypillisesti pieni lapa, joka mahtui mm. kärryjen kentälle tekemiin jälkiin. Maila oli painava toisaalta lavan paksun hoselin vuoksi toisaalta golfin sääntöjen vuoksi. ”Pallo pelataan siten kuin se makaa” -sääntö todellakin tarkoitti sitä. Pelaamatonta paikkaa kentällä ei tunnettu, joten rut ironilla palloa jouduttiin lyömään paikasta kuin paikasta. Arvokkaista puumailoista näihin paikkoihin ei luonnollisesti ollut apua, eikä edes halua käyttää. Rut ironin mailan lapa oli myös usein kupera, ominaisuus joka palasi mailoihin takaisin hetkeksi 1900-luvulla.1800-luvun Bunkkerilyönti oli varmaan haaste, sillä pienellä lavalla puhtaan lyönnin ja soketin välinen ero oli varsin pieni. 1800-luvun kisakuvauksia lukiessa törmää kuvauksiin, joissa aikansa ammattilaiset löivät useita lyöntejä päästäkseen bunkkerista. Rut iron säilytti muotonsa 1880-luvulle saakka, jonka jälkeen mailasta jalostui joukko erimuotoisia ja kokoisia niblickejä.

Guttaperkkapallon myötä pelin luonne kuitenkin muuttui. Pallo ei enää ollut rautamailan käytön esteenä, joten erilaisten rautamailojen kehittelylle oli tilaa. Syntyi kokonaan uusi pelaaja sukupolvi, joka opetteli rautamailojen käytön. Tom Morris jr alkoi käyttää takakierrettä lähestymisissä: ensimmäiset urat alkoivat näkyä lavoissa. Santamailana pelaajat suosivat mm. lofting ironia, jonka lavan kärki oli selvästi kantaa leveämpi ja toisaalta lavan pohja normaalia rautaa leveämpi. Varhaiset lofting ironit olivat hiukan lusikkamaisia, muuta lavan lyöntipinta muokkautui suoraksi varsin pian käytännön kokemuksien perusteella. Hiekkamailana käytettiin myös mashieta, joka tuli suosioon 1880-luvun lopussa JH

Feb. 6, 1934. L. A. YOUNG 1,945,844

GOLF CLUB

Filed May 16, 1932

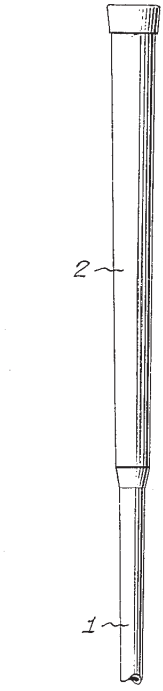

Fig. 1.

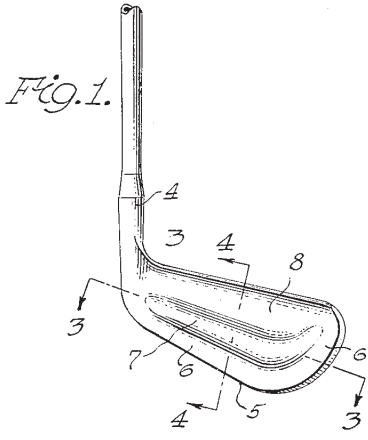

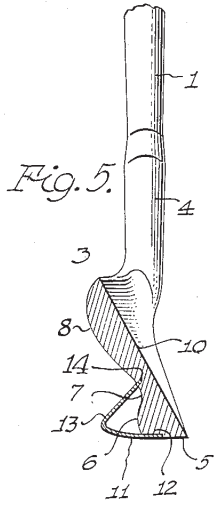

Fig. 5.

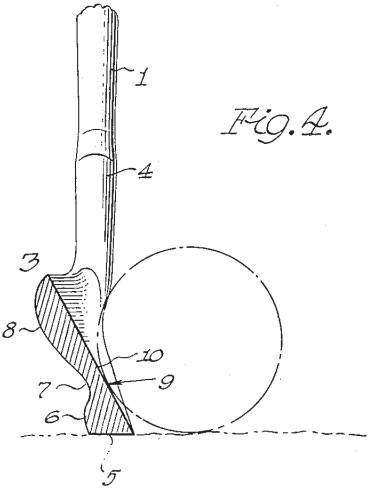

Fig. 4.

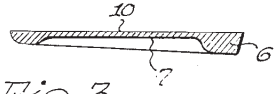

Fig. 3.

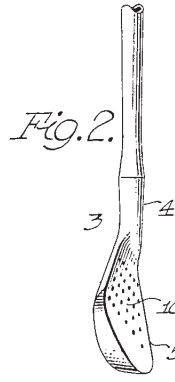

Fig. 2.

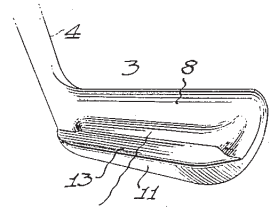

Fig. 6.

INVENTOR

Leonard A. Young,

BY

ATTORNEYS

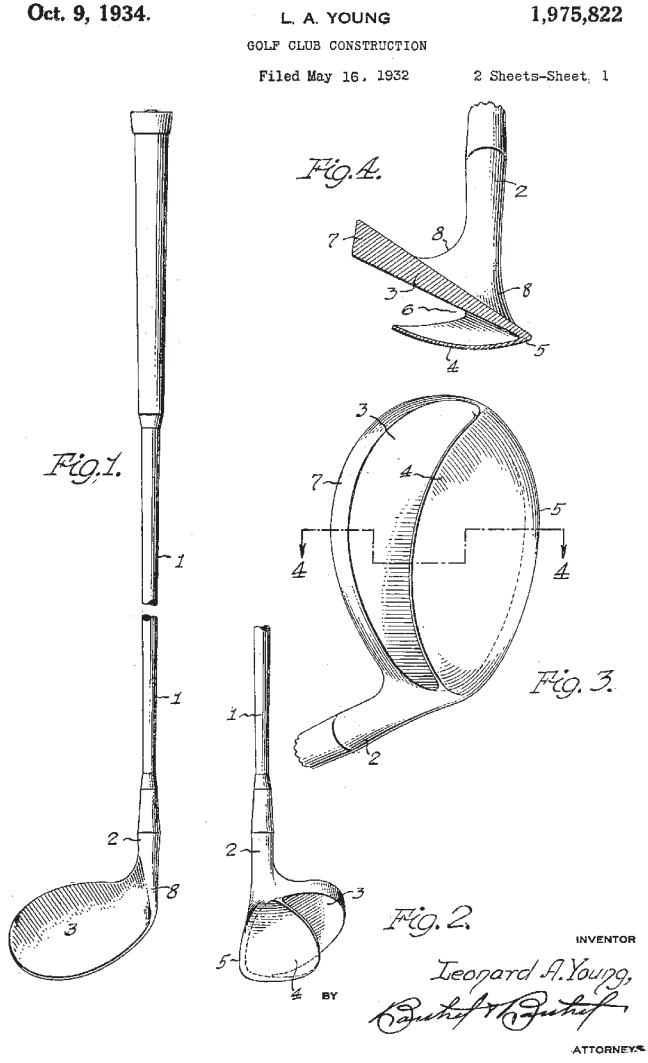

Golf-viheriön ja lyöntialueen pihallesi toimittaa

interGREENS.com

parhaat golf-tekonurmituotteet ovat meidän heiniä

Taylorin maineen myötä. Kuuluisa golfkirjailija Bernard Darwin liitti mailan kuvaukseensa St. Andrewsin bunkkereista: ”with room for one angry man and his mashie”. 1800-luvun mashien varsi oli varsin ohut ja löysä, mailassa oli kuitenkin jonkin verran loftia. Oli kuitenkin myös pelaajia, jotka käyttivät perinteistä cleekiä bunkkerilyönteihin.

Niblick oli kuitenkin ylivoimainen bunkkereissa ja valtasi pian alaa muilta mailoilta tarkoituksessa. Kova guttaperkkapallo edellytti lavalta kokoa. Kaikkien rautamailojen lavat alkoivat kasvaa, mutta villeintä lavan koon kasvu oli niblickeissä. Mailojen rinnalle tulivat mm ”spade” mallit. Niblickin koon kasvaessa lavan koveruudesta luovuttiin. 1920-luvulla Winton ja kaksi Edinburghilaista valmistajaa JP Cochrane ja Hendry & Bishop valmistivat lopulta erilaisia jättiläisniblickejä (”Giant Niblick”). Suurimpien mailojen lavan koko oli 4 $^{1}/_{2}$ x 3 tuumaa, melkoinen kuokka siis. Vaikkakin mailoja käytettiin pääasiassa lyötäessä paksusta ruohosta, niiden käyttö hiekalla oli myös mahdollista.

Viimeinen vaihe hiekkamailan evoluutiossa nykymailaksi oli kuitenkin jäljellä. Keksintö oli lavan pohjan ”bounce”. Lavan uuden ominaisuuden kehitti amerikkalainen Edwin MacClain, joka kehitti ja patentoi vuonna 1928 ensimmäisen ”sand wedgen” keksien samalla vielä nykyisin käytössä olevan nimityksen mailalle. Maila oli tyypiltään flanged, eli lavanpohja oli voimakkaasti levennetty. Bounce syntyi mailan etureunan ja takareunan välisestä kulmasta, joka lyönnissä pyrki nostamaan mailaa hiekasta ja heittämään pallon hiekan mukana ilmaan. Patenttia alkoi kuitenkin hyödyntää LA Young, joka liitti sand wedgen Walter Hagen mailasarjaansa. Hagenin nimi mailassa ja Walter itse mailan käyttäjänä nosti mailan välittömään suosioon. Tässä vaiheessa mailan lapa oli kuitenkin kovera vanhojen rut ironien tapaan. Briteissä vastaava maila kehitettiin Gibsonin toimesta Skoogee nimisenä niblickinä. USGA ja R&A kielsivät kuitenkin lavan koveruuden sen aiheuttavan kaksoiskosketuksen vuoksi vuoden 1931 alusta.

Vuonna 1932 Gene Sarazen kehitti viisantamailaa mailan. Uutta mailaa kutsuttiin aluksi New Port Richey wedgeksi Sarazenin kotikaupungin mukaan. Wilson toi kuitenkin mailan myyntiin R-90 –mallinimellä. Muuta valmistajat ottivat mailan muodon käyttöönsä ja muokkasivat nopeasti omat versionsa. LA Youngin mailasta tulivat Walter Hagenin sarjaan ”Iron Man” ja ”Sandy Andy”. Spalding esitteli markkinoille omat versionsa nimillä “Dynamiter” ja “Blaster”.

Hikkori-Jussi

Hikkori-Jussi pelaa golfia perinteisesti vanhoilla hikkorimailoilla periaatteena ”ennen olivat miehet rautaa ja mailat puuta.”. Hikkori-Jussi myös rakentaa vanhoja mailoja ja välittää niitä eteenpäin kavereilleen. Blogissaan Hikkori-Jussi kirjoittaa kaikesta maan ja taivaan välillä näiden asioiden ympärillä. Näkökulma on nostalginen ja nykygolfin hypetystä terveellä tavalla haastava. Hikkori-Jussiin voit tutustua myös Naamakirjan sivuilla osoitteessa: https://www.facebook.com/pages/Hikkori-Jussi/190488811145263

detur

GOLF

SYKSY 2015

TEEMAVIIKOT

Lassi Tilanderin Classic-weeks

Belek 24.10. 1429e
Sousse 20.& 27.11. 975e

Reka Partasen opetusviikot

Belek 31.10. &7.11. 1759e
Sousse 4.12. 1249e

Matti Even & Kaj Horsman Draivi Golf

Belek 31.10. & 7.11. 1439e

Helena Safon opetusviikot

Belek 24. & 31.10.
sekä 7.11. 1599e

Asko Arkkolan golfviikko

Sousse 13.11. 975e

KaikkienTeemamatkojen hintaan sisältyy majoitus viiden tähden hotellissa (hlö/2hh) all inclusive -hoidolla, greenfeet ohjelman mukaan, sekä bägikuljetus.

Lisätiedot netissä !

Varaa nyt elämäsi helpoin golfloma!

Matkatoimisto Detur Finland Oy
Eerikinkatu 24, 00100 HELSINKI
Puh. 0207 850 854 (golfsuora)

www.detur.fi

Kauden 2014 tulokset

Hickory SM Keimola 12.7.2014

SCR Miehet

1. David Kirkham
2. Jörgen Isberg
3. Jussi Karttunen

SCR Naiset

1. Minna Jäppinen
2. Kirsi Ahlfors
3. Virpi Puumalainen

Seniorit Miehet 60v

1. Erkki Rantanen
2. Antti Paatola
3. Lassi Tilander

Finnish Hickory Open Keimola 12.7.2014

HCP

1. Minna Jäppinen
2. Outi Hemmo
3. Svante Hanson

Joukkuemestari 2014

Keimola Golf

Finnish Hickory Tour 2014

HCP

1. Jussi Holmalahti
2. Paul Geitel
3. Jörgen Isberg

HCP Naiset

1. Minna Jäppinen
2. Outi Hemmo
3. Kirsi Ahlfors

SCR

1. Paul Geitel
2. Aki Ahlfors
3. Mika Hjorth

Edelliset mestarit SM

Miehet

2013:	Peter Puhakka
2012:	Jouni Laine
2011:	Jörgen Isberg
2010:	Hannu Narvi
2009:	Mika Hjorth
2008:	Mikko Laihonen
2007:	Mika Hjorth

Naiset

2013:	Kirsi Ahlfors
2012:	Britta Nord
2011:	Britta Nord
2010:	Britta Nord
2009:	Tea Sahlberg
2008:	Kaisu Sjöblom
2007:	Kaisu Sjöblom

Seniori miehet 60v

2013:	Jouni Laine

Joukkuemestaruus

2011-2013	Keimola Golf

Edelliset mestarit FINNISH HICKORYOPEN

2013:	Markku Myllyharju
2012:	Antti Paatola
2011:	Jörgen Isberg
2010:	Hannu Narvi
2009:	Antti Paatola
2008:	Kim Hietamäki
2007:	Antti Paatola
2006:	Jean Johansson
2005:	Veli-Matti Salminen

Seura on hankkinut käyttöönsä mitaleita

Mitaleja ovat pronssinen mitali, hopeinen mitali ja kultainen mitali. Lisäksi yhdistyksellä on Tom Morris-mitali. Mitalien aiheet on johdettu yhdistyksen vaakunasta.

Mitalit myönnetään kunnianosoituksena, palkintoina tai huomionosoituksena säännöissä nimettyyn tarkoitukseen tai yhdistyksen puheenjohtajan tai hallituksen jäsenten esitysten perusteella. Näitä ovat mm.

- Yhdistyksen järjestämät Suomen Hikkorimestaruuskilpailut ja Finnish Hickory Open
- Kunnianosoituksena yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä
- Merkittävästä golfsaavutuksesta

Yhdistyksellä on lisäksi neljä kiertopalkintoa, jotka jaetaan vuosittain miesten ja naisten Suomen hikkorimestarille, tasoituksellisen Finnish Hickory Open -kilpailun voittajalle sekä joukkuemestaruuden voittajalle.

Mitalisäännöt on hyväksytty SGHS:n hallituksen kokouksessa 4.2.2013.

Kokouskutsu SGHS:n vuosikokous 2015

Vuosikokous pidetään Keimola Golf tiloissa torstaina 21.5.2015 kello 17.30 alkaen.
Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat:

- kokouksen toimihenkilöiden valinta
- kokouksen laillisuus
- työjärjestys
- toimintakertomus, tilinpäätös ja tilintarkastajienlausunto
- vastuuvapaus
- toimintasuunnitelma 2015
- tulo- ja menoarvio 2015
- jäsenmaksu vuodelle 2016
- hallituksen valinta vuodelle 2015
- tilintarkastajien valinta
- muut mahdolliset asiat

Seuran internetsivut käytettävissä

Seuran internetsivut ovat olleet käytettävissä vuoden 2009 lopusta alkaen. Sivuilta löydät tiedot tulevista tapahtumista, vanhat vuosikirjat ja paljon muuta hyödyllistä harrastukseen liittyvää tietoa.

OSOITE: www.sghs.fi

SGHS kerää suomalaisia klubihistoriikkeja

Suomen Golfhistoriallinen Seura (SGHS) jatkaa suomalaisten golfklubien historiikkien keräystä myöhemmin Suomeen perustettavan golfmuseon tarpeisiin.
Tavoitteena on saada kokoon kaikki tähän mennessä ilmestyneet historiikit ja tietysti myös kaikki myöhemmin julkaistavat historiikit.
Historiikit voi toimittaa osoitteella: SGHS ry, Antti Paatola, Kylväjäntie 7, 01840 Klaukkala

SGHS jäsentuotteita tilattavissa

SGHS on teettänyt jäsenistölle seuraavia tuotteita.

Tuotteet tilattavissa osoitteesta info@sghs.fi

SGHS bägilätkä, muovinen / 10 euroa

SGHS kravatti 50% silkkiä / 50% polyesteriä / 30 euroa

SGHS rintalätkä pikkutakkiin, magneetilla / 30 euroa

SGHS postikortti 5 kpl / nippu / 10 euroa

Hinnat sisältävät tuotteen toimituskulut.

Suomen Golfhistoriallinen Seura ry (SGHS)

Liittymislomake

Nimi: _____ Syntymäaika: _____

Osoite: _____

Postinumero ja paikka: _____

Puhelin: _____ Sähköposti: _____

Kotiseura: _____ Tasoitus: _____

Kiinnostuksen kohteet:

☐ **Golfin historia** ☐ **Hickory pelaaminen** ☐ **Keräily, aihe?**

Pvm.: ____ /____ 20 ____ Allekirjoitus: _____

Maksut:

Varsinaiset jäsenet
Liittymismaksu 10 euroa
Jäsenmaksu 25 euroa

Kannatusjäsenet
Liittymismaksu 10 euroa
Jäsenmaksu 250 euroa

Palauta lomake osoitteeseen:

Oy K. Hjoth Ab
c/o Suomen Golf Historiallinen Seura
Apajakuja 6 b, 01600 Vantaa

Tai **Faxilla** 09-477 66 230
tai **sähköpostilla** sihteeri@sghs.fi

Seuran hallitus hyväksyy jäsenet seuraavassa kokouksessaan.
Jäsenyys astuu voimaan kun liittymismaksu ja jäsenmaksu on maksettu.

Kiitos kiinnostuksesta seuraamme kohtaan!

Jäsenrekisteri

Ahlfors Aki	Kerava
Ahlfors Kirsi	Kerava
Airo Ilari	Helsinki
Airola Hannu	Helsinki
Aspela Maarit	Vantaa
Chapman Helka	Helsinki
Chapman Kenneth	Helsinki
Geitel Paul	Helsinki
Halme Petri	Lakiala
Hietamäki Kim	Pori
Hiltunen Erkki	Helsinki
Hjorth John	Porvoo
Hjorth Mika	Vantaa
Hjorth Vilhelmiina	Vantaa
Holmalahti Antero	Jyväskylä
Holmalahti Jussi	Vantaa
Holttinen Timo	Helsinki
Horsma Kaj	Helsinki
Huurto Anne	Helsinki
Jani Huhtamella	Vantaa
Johansson Jussi	Espoo
Jäppinen Minna	Espoo
Kairus Simo	Loimaa
Kakko Seppo	Espoo
Kari Rauno	Helsinki
Karlstedt Jorma	Helsinki
Karttunen Jussi	Pori
Katainen Pentti	Vantaa
Keskinen Veijo	Espoo
Koivula Tuulia	Tampere
Kulmala Matti	Tampere
Kulo Matti	Turku
Kuosmanen Jorma	Vantaa
Kuusela Helena	Tampere
Laine Jouni	Tampere
Laitinen Jouko	Helsinki
Lehtinen Risto	Helsinki
Lemmelä Harri	Espoo
Levula Raimo	Harjavalta
Lindevall Lasse	Espoo
Lindström Keijo	Helsinki
Lundqvist Thor Björn	Helsinki
Mamia Anneli	Vantaa
Mamia Heikki	Vantaa
Markkanen Jussi	Vantaa
Mestänheimo Pasi	Matinkylä
Myllyharju Markku	Pori
Mäkilä Taimo	Hämeenlinna
Mäkipää Esa	Pori
Männistö Arja	Kotka
Männistö Jussi	Kotka
Narvi Hannu	Jämijärvi
Nurmi Ville	Helsinki
Outi Hemmo	Vantaa
Paatola Antti	Klaukkala
Peippo Pertti	Turku
Pekkola Tapio	Helsinki
Pesola Hannu	Tuusula
Pirttilä Arvo	Harjavalta
Pope Steve	Sipoo
Pusa Rauno	Järvenpää
Puumalainen Kari	Vantaa
Rantanen Erkki	Vantaa
Rask Eino	Nahkela
Ristola Tomi	Espoo
Sahlberg Ola	Helsinki
Sahlberg Tea	Helsinki
Saku Viita-aho	Helsinki
Salenius Rolf	Helsinki
Salmela Seppo	Turku
Salminen Veli-Matti	Lappeenranta
Sandgren Lennart	Helsinki
Sivenius Eero	Vantaa
Soini Petri	Klaukkala
Suni Harri	Hyvinkää
Söderlund Tom	Helsinki
Tabermann Jukka	Hämeenlinna
Tilander Lassi	Helsinki
Turtola Antti	Helsinki
Tyry Teemu	Helsinki
Vartiainen Jussi	Espoo
Ville Suvivuo	Kerava
Virtapohja Kalle	Kerava
Ylijoki Jukka	Espoo

Finnish Hickory Tour 2015

Keimola Hickory Open
Keimola Saras 24.5.

Evolvit Hickory Open
Kytäjä SE 14.6.

Vanajalinna Hickory Open
Linna Golf 25.7.

K.A. Hickory Open
Tuusula 8.8.

Miikkulainen myy asuntosi
Hickory Open
Pirkkala 30.8.

Golfpiste Hickory Final
Vuosaari 20.9.

Golfantiikki
www.golfantiikki.fi